

ВІДГУК
офіційного опонента завідувача кафедри теорії та методики фізичної
культури Карпатського національного університету імені Василя
Стефаника, кандидатки хімічних наук, доцента
Іванишин Ірини Мирославівни
на дисертаційну роботу Степанюка Вадима Володимировича на
тему «Технологія залучення студентської молоді до оздоровчо-
рекреаційної рухової активності в умовах спортивного клубу закладу
вищої освіти», подану на здобуття ступеня доктора філософії за
спеціальністю 017 Фізична культура і спорт

Обґрунтування вибору теми. Проблема дефіциту рухової активності осіб молодого віку на сучасному етапі розвитку суспільства набула статусу одного з провідних глобальних викликів для охорони здоров'я та системи освіти. За визначенням Всесвітньої організації охорони здоров'я, хронічна гіподинамія є прямим тригером зниження життєздатності населення, а до категорії «недостатньо фізично активних» відносять осіб, які не досягають мінімального компаративного рівня у 150 хвилин помірної або еквівалентної оздоровчо-рекреаційної рухової активності на тиждень.

Аналіз сучасних міжнародних епідеміологічних та соціологічних даних свідчить про стійку негативну динаміку: станом на 2022 рік частка дорослого населення з недостатнім рівнем РА у світі зросла до 31,3%. Така тенденція вказує не лише на пандемічний масштаб проблеми, а й на очевидну неефективність багатьох існуючих стратегій, які реалізуються без урахування трансформації ціннісних орієнтирів сучасної молоді.

Для України цей виклик актуалізований синергетичним негативним впливом низки екстраординарних чинників. Соціально-економічні та безпекові реалії, зумовлені тривалою військовою агресією РФ, руйнацією спортивної інфраструктури, вимушеною міграцією та тотальним переведенням вищої школи на дистанційний або змішаний формати навчання, призвели до катастрофічного зниження залученості студентства до регулярних занять фізичною культурою. Брак рухової активності на тлі дистресу суттєво погіршує якість життя, соматичне та психоемоційне здоров'я здобувачів вищої освіти.

У цьому контексті в системі української вищої освіти чітко простежується глибока структурно-функціональна суперечність. З одного боку, після переведення дисципліни «Фізичне виховання» з обов'язкового до варіативного компонента освітніх програм, традиційні академічні форми втратили свій системний вплив. З іншого боку, в Україні досі відсутня цілісна, науково обґрунтована, технологічно забезпечена система позааудиторного залучення студентської молоді до оздоровчо-рекреаційної рухової активності. Існуючі ініціативи та секційні заняття часто мають фрагментарний і безсистемний характер, не орієнтовані на індивідуальні

мотиви, інтереси та реальний функціональний стан молоді, а також не базуються на сучасних поведінкових моделях зміни способу життя.

Особливо гостро відчувається дефіцит персоналізованих підходів, які б інтегрували фізкультурно-оздоровчий простір із сучасними цифровими інструментами та адаптивними організаційними формами. Ефективним майданчиком для розв'язання цієї проблеми покликані стати студентські спортивні клуби ЗВО, які здатні діяти як гнучкі здоров'язбережувальні екосистеми. Проте теоретико-методичні засади їхньої діяльності в умовах кризових викликів сьогодення залишаються розробленими недостатньо.

Таким чином, об'єктивна потреба у подоланні рухової інертності студентів, необхідність модернізації клубної форми організації ОРРА в закладах вищої освіти, а також брак комплексних технологій залучення молоді до активного способу життя в умовах тривалого воєнного стану зумовлюють високу актуальність, своєчасність та теоретико-практичну доцільність теми дисертаційного дослідження В. В. Степанюка.

Зв'язок з науковими планами, темами. Дисертаційну роботу виконано відповідно до Плану науково-дослідної роботи Національного університету фізичного виховання і спорту України на 2021-2025 рр. за темою 3.1. «Теоретичні та технологічні засади оздоровчо-рекреаційної рухової активності та здорового способу життя різних груп населення» (номер держреєстрації 0121U107534). Внесок дисертанта, як співвиконавця даної теми, полягав в обґрунтуванні та розробці технології залучення студентської молоді до оздоровчо-рекреаційної рухової активності в умовах спортивного клубу закладу вищої освіти.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх новизна.

Наукові положення, висновки та практичні рекомендації дисертаційної роботи В. В. Степанюка характеризуються високим рівнем обґрунтованості, що забезпечується системним застосуванням теоретичних і емпіричних методів дослідження, достатньою репрезентативністю вибірки та логічною послідовністю викладу наукового матеріалу.

Достовірність та надійність отриманих результатів базуються на таких чинниках:

– репрезентативність вибірки – в експерименті взяли участь 172 здобувачі вищої освіти (84 юнаки та 88 дівчат) із середнім віком 20 років, що дозволило забезпечити відносний гендерний і віковий баланс досліджуваного контингенту.;

– використання валідного інструментарію – автором застосовано комплекс стандартизованих міжнародних і адаптованих методик, які продемонстрували високі психометричні властивості у межах дослідження, зокрема опитувальник якості життя SF-36 (коефіцієнт альфа Кронбаха – 0,753), Міжнародний опитувальник рухової активності IPAQ-SF (коефіцієнт надійності повторного тестування – 0,790), Шкала задоволеності життям SWLS Е. Дінера (альфа Кронбаха – 0,829), а також шкала оцінки

задоволеності заняттями, адаптована до умов воєнного часу (альфа Кронбаха – 0,991);

- тривалість експерименту – формувальний педагогічний експеримент тривав один навчальний рік (10 місяців), що є цілком достатнім терміном для фіксації та перевірки стійкості динамічних зрушень у показниках фізичного стану, мотивації та якості життя студентів;

- глибина статистичної обробки – об'єктивність висновків гарантується застосуванням потужного математико-статистичного апарату, який включає як класичні непараметричні критерії (Манна-Уїтні, Вілкоксона, Краскела-Уолліса, Фрідмана, Пірсона), так і сучасні методи інтелектуального аналізу даних Data Mining (алгоритми стохастичного градієнтного бустинга дерев Gradient Boosting Trees, випадкового лісу Random Forest та побудову архітектури багатопшарової нейронної мережі перцептрона MLP 8-4-2);

- апробація та впровадження – результати дослідження належним чином підтверджені актами впровадження в освітній процес НУФВСУ та у практику роботи спортивного клубу Національного університету харчових технологій. Основні положення дисертації висвітлено в 15 наукових публікаціях, серед яких 8 статей у фахових виданнях України, а також 2 статті у періодичних виданнях, проіндексованих у міжнародній базі даних Scopus (категорій Q3 та Q4).

Наукова новизна дисертаційного дослідження Вадима Володимировича Степанюка є глибокою, багатоаспектною та має виражений інноваційний характер, що підтверджується такими положеннями, які отримано уперше:

- уперше науково обґрунтовано цілісну технологію залучення студентської молоді до оздоровчо-рекреаційної рухової активності в умовах спортивного клубу ЗВО. Технологія базується на синергії компетентнісного, особистісно орієнтованого, діяльнісного та здоров'язбережувального підходів, має поетапну адаптивну структуру (4 етапи) та ефективно інтегрує цифровий моніторинг і варіативні форми занять з урахуванням викликів воєнного стану;

- уперше виявлено комплексні особливості змін якості життя та психоемоційного стану здобувачів вищої освіти України в умовах воєнного стану. Доведено уразливість доменів «загальне здоров'я» та «життєздатність», а також встановлено, що психологічний компонент якості життя є на 10,6 % нижчим за фізичний через хронічний стрес;

- уперше встановлено та обґрунтовано структуру взаємозв'язків між показниками якості життя, рухової активності та фізичного стану молоді як єдиної взаємопов'язаної багаторівневої системи, на противагу існуючим підходам, які розглядали ці параметри ізольовано;

- уперше розроблено прогностичні моделі компонентів якості життя студентів за допомогою методів інтелектуального аналізу даних. Виявлено лінійний характер детермінації фізичного компонента та складну нелінійну структуру психологічного компонента, а також ідентифіковано фактор «безпеки» як системоутворюючий предиктор благополуччя студентів.

Наукова новизна роботи додатково підкріплюється тим, що в ній удосконалено та забезпечено подальший розвиток таких підходів:

- удосконалено науково-методичні підходи до оцінювання ефективності оздоровчо-рекреаційної рухової активності студентів шляхом переходу від ізольованого аналізу фізичних нормативів до інтегрованої багатокомпонентної оцінки (поєднання показників якості життя, мотиваційної сфери та фізичного стану);

- удосконалено підходи до організації діяльності спортивних клубів ЗВО, де замість традиційних адміністративно-спортивних моделей запропоновано середовище, засноване на інтеграції мотиваційно-поведінкових, соціально-педагогічних та цифрових компонентів для формування довготривалих здоров'язбережувальних стратегій молоді;

- забезпечено подальший розвиток положення про гендерну специфіку адаптації молоді до екстремальних умов воєнного часу. Доведено, що студентки демонструють вищу задоволеність життям (на 11,1 % вище за юнаків) завдяки активнішому використанню копінг-механізмів, попри об'єктивно нижчі показники фізичної підготовленості;

- розширено наукові дані про бар'єри залучення до рухової активності. Поряд із підтвердженням універсальності дефіциту часу як головного обмежувального чинника, встановлено, що системні перешкоди (некомфортні умови, брак підтримки, відсутність цікавих програм) мають статистично більший негативний вплив на студентів із низькою частотою відвідування спортивного клубу.

Практична цінність отриманих Вадимом Володимировичем Степанюком результатів дослідження є високою та полягає в тому, що всі теоретико-методологічні положення дисертації доведені до рівня конкретних методичних рішень. Розроблені автором підходи можуть безпосередньо використовуватися в освітній, фізкультурно-оздоровчій та управлінській практиці сучасних закладів вищої освіти.

Основними прикладними здобутками дисертаційного дослідження є:

- розроблення та апробація інноваційної технології – центральне прикладне значення роботи полягає у створенні та експериментальній перевірці цілісної технології залучення студентів до оздоровчо-рекреаційної рухової активності в позааудиторний час на засадах добровільності та особистої зацікавленості;

- комплексний вплив на стан здобувачів освіти – практичне використання технології забезпечує стійке підвищення обсягу тижневої рухової активності студентів, покращення показників їхньої фізичної підготовленості та загального функціонального стану організму;

- психоемоційне відновлення в кризових умовах – впровадження розроблених заходів сприяє суттєвому покращенню показників якості життя та психоемоційного благополуччя молоді, що є критично важливим чинником для зниження рівня тривожності та подолання наслідків хронічного стресу в умовах воєнного стану;

– формування стійкої внутрішньої мотивації – ідентифікація ключових бар'єрів та мотиваційних чинників дозволяє керівникам спортивних клубів цілеспрямовано проєктувати програми занять, що гарантує перехід студентів від епізодичного відвідування до формування довготривалих здоров'язбережувальних поведінкових стратегій;

– персоналізація педагогічного впливу – запропоновані методичні рішення повною мірою враховують гендерні та психоемоційні особливості студентів (зокрема, специфіку копінг-механізмів дівчат та орієнтацію на спортивні результати у юнаків), що дозволяє адаптувати навантаження під фізичний стан кожного студента й суттєво підвищувати задоволеність заняттями;

– масштабованість інструментарію – у роботі створено ефективний, адаптивний та повністю відтворений інструментарій (із широким залученням цифрових інструментів та платформ електронного супроводу), який може бути успішно масштабований та впроваджений у практику різних закладів вищої освіти України.

Реальна практична значущість дисертаційного дослідження В. В. Степанюка підтверджується фактами безпосереднього впровадження отриманих результатів у діяльність провідних українських ЗВО. Ефективність розробленої технології засвідчена такими офіційними документами: результати дослідження інтегровані в освітній процес Національного університету фізичного виховання і спорту України (акт впровадження від 01.10.2025 р. та акт впровадження від 02.02.2026 р.). Запропоновані підходи впроваджено у практичну діяльність спортивного клубу Національного університету харчових технологій (акт впровадження від 08.04.2026 р.).

Представлена технологія залучення студентів до рухової активності є завершеним, методично забезпеченим та повністю апробованим продуктом, що має суттєву соціальну та практичну цінність для модернізації системи фізичного виховання та розвитку клубної системи у вищій школі України.

Обґрунтованість наукових положень підтверджується їх апробацією на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях та відображенням у публікаціях у фахових виданнях. Практичну значущість результатів засвідчено їх впровадженням у діяльність закладів освіти та фізкультурно-спортивних організацій.

Отримані в дисертації наукові положення, висновки та практичні рекомендації є достатньо обґрунтованими, базуються на достовірних емпіричних даних, відповідають сучасному рівню розвитку галузі фізичної культури і спорту та мають вагоме теоретичне і практичне значення, зокрема в умовах сучасних соціальних викликів.

Оцінка змісту дисертації та її основних положень

Кваліфікаційна наукова праця В. В. Степанюка викладена на 247 сторінках машинописного тексту і має класичну, логічно вибудовану структуру, що повністю відповідає вимогам до сучасних дисертаційних робіт. Дисертація включає анотацію (українською та англійською мовами), перелік умовних позначень і скорочень, зміст, вступ, п'ять основних розділів із

висновками до кожного з них, загальні висновки, список використаних джерел (173 найменування) та 6 додатків. Текст ілюстрований 33 рисунками та 31 таблицею, які суттєво полегшують сприйняття великого масиву емпіричних даних.

У вступі здобувач переконливо обґрунтовує вибір теми дослідження, спираючись на необхідність подолання «глобальної пандемії фізичної інертності» та специфічні виклики воєнного стану в Україні, такі як системне зниження рухової активності через дистанційне навчання та хронічний психоемоційний стрес. Автор чітко формулює мету, об'єкт, предмет та чотири взаємопов'язані завдання дослідження, а також розкриває наукову новизну та практичну значущість отриманих результатів. Логіка побудови вступної частини не викликає зауважень і демонструє глибоке розуміння дисертантом біопсихосоціальної моделі здоров'я.

Перший розділ «Теоретико-методичні основи залучення студентської молоді до оздоровчо-рекреаційної рухової активності в системі вищої освіти» являє собою ґрунтовний аналітичний огляд сучасного стану досліджуваної проблеми. Автор детально аналізує соціально-педагогічні та медико-біологічні передумови формування рухової активності студентів. Особливий інтерес викликає критичний аналіз трансформації освітнього процесу, зокрема переведення дисципліни «Фізичне виховання» у розряд необов'язкових, що актуалізує пошук позааудиторних альтернативних форм.

У підрозділах розділу продемонстровано високу ерудицію автора під час аналізу міжнародного досвіду організації студентського спорту та рекреації:

- детально описано досвід Нідерландів (USC в Амстердамському університеті та Гаазький університет прикладних наук);

- охарактеризовано Студіуми фізичного виховання і спорту (SWFiS) та Академічний спортивний союз (AZS) у Польщі;

- проаналізовано британську систему студентських спілок, кампусну та секційну системи США, а також специфіку фізичного оздоровлення в Китаї та Японії.

На основі цього дисертант обґрунтовує змішану модель функціонування спортивних клубів в Україні, а також розкриває потенціал поведінкових технологій, гейміфікації та цифрових рішень (e-health інтервенцій) для промоції оздоровчо-рекреаційної рухової активності. Розділ завершується логічними висновками, які стали теоретичним підґрунтям для подальших етапів роботи.

У другому розділі «Методи та організація дослідження» детально описано дизайн дослідження, етичні принципи біоетики (отримання письмової інформованої згоди від учасників) та комплекс використаних методів. Оцінка методів свідчить про високу методологічну культуру здобувача: застосовано соціологічні, психодіагностичні (Шкала задоволеності життям SWLS), педагогічні методи, а також міжнародні стандартизовані інструменти, такі як опитувальник якості життя SF-36 та Міжнародний опитувальник рухової активності IPAQ-SF.

Дисертант чітко структурував організацію дослідження на 4 етапи (з вересня 2021 по квітень 2026 року) та описав характеристики сформованої вибірки (172 студенти Національного університету харчових технологій: 84 юнаки та 88 дівчат). Окремим здобутком автора є глибокий опис математико-статистичного апарату, що включає непараметричні критерії, факторний аналіз Varimax методом головних компонентів, а також інноваційні методи Data Mining (Gradient Boosting Trees, Random Forest) та нейромережеве моделювання (MLP 8-4-2).

Третій розділ «Оцінка якості життя, показників фізичного стану, задоволеності, мотивації та бар'єрів залучення студентської молоді до оздоровчо-рекреаційної рухової активності в умовах ЗВО» є найбільшим за обсягом та містить основні емпіричні результати констатувального етапу дослідження, які інтерпретуються як взаємопов'язана багаторівнева система. Автор виявив, що в умовах воєнного стану психологічний компонент якості життя студентів є на 10,6 % нижчим за фізичний, а найменш розвиненою якістю є витривалість.

До важливих положень розділу належать:

- доведення переваг кратності занять: студенти, які відвідують СК 3 і більше разів на тиждень (Група 1), мають статистично значуще вищі показники якості життя, задоволеності та обсягу РА, ніж ті, хто займається 1–2 рази (Група 2);

- факторний аналіз мотиваційної сфери, який дозволив згрупувати дані у два уніполярні фактори: «Загальна мотивація» (45,5 % дисперсії) та «Системні бар'єри» (31,1 % дисперсії), де головними перешкодами визначено некомфортні умови та дефіцит часу;

- застосування прогностного аналізу за допомогою Gradient Boosting Trees та Random Forest, що дозволило ідентифікувати фактор «Безпека» (наявність укриттів, алгоритм дій під час повітряних тривог) як провідний системоутворюючий предиктор психологічного компонента якості життя студентів у воєнний період;

- побудова багат шарової нейронної мережі MLP 8-4-2, яка продемонструвала високу прогностичну точність щодо фізичного компонента якості життя ($r = 0,898$) та визначила стать і витривалість найважливішими вхідними змінними.

У четвертому розділі «Проектування та оцінка результативності технології залучення студентів до оздоровчо-рекреаційної рухової активності в умовах спортивного клубу ЗВО» автор презентує власну науково обґрунтовану технологію залучення студентів до ОРРА. Технологія має цілісний характер і включає цільовий, змістовий, організаційно-методичний і контрольний-оцінювальний компоненти, реалізуючись через 4 адаптивні етапи за наявності 7 специфічних умов (зокрема, використання цифрових інструментів).

Ефективність технології перевірена під час формувального експерименту (тривалістю 10 місяців) та підтверджена математично. Автор зафіксував статистично значущі позитивні зрушення за всіма показниками:

– найбільші прирости якості життя відбулися за шкалами рольового емоційного функціонування (+12,5 %) та життєздатності (+12,4 %);

– покращився рівень фізичної підготовленості (у юнаків приріст швидко-силових здібностей склав 14,3 бала, у дівчат приріст швидкості, спритності та гнучкості – 8,5–8,7 бала);

– аналіз динаміки відвідуваності за критерієм Пірсона довів суттєву перевагу позитивних змін у поведінкових стратегіях студентів.

У п'ятому розділі «Аналіз та узагальнення результатів дослідження» дисертант здійснює системне узагальнення отриманих теоретичних та експериментальних результатів, проводить порівняльний аналіз власних даних із результатами попередніх українських та зарубіжних досліджень. Це дозволило автору остаточно підтвердити гіпотезу дослідження та продемонструвати високий рівень наукової дискусії.

Загальні висновки роботи чітко структуровані, повністю відповідають поставленим завданням дисертації та відображають сутність вирішеної наукової проблеми. Рекомендації автора спрямовані на безпосереднє практичне використання розробленого інструментарію керівниками ЗВО та менеджментом спортивних клубів, що підтверджує завершеність і самостійність представленої праці.

Стиль і мова дисертації. Дисертаційна робота В. В. Степанюка вирізняється належним науковим рівнем, логічною цілісністю та внутрішньою узгодженістю викладу матеріалу, що дає підстави оцінити її як завершену наукову працю. Зміст дисертації є концептуально єдиним і відображає вагомий особистий внесок здобувача у розв'язання актуального науково-практичного завдання у сфері оздоровчо-рекреаційної рухової активності.

Робота оформлена відповідно до чинних вимог Міністерства освіти і науки України. Текст дисертації викладено державною мовою з дотриманням норм сучасної наукової української мови. Стиль викладення матеріалу є науковим, характеризується чіткістю, логічністю та коректністю використання термінологічного апарату.

Основні наукові положення, висновки та практичні рекомендації сформульовано послідовно, аргументовано й достатньо повно, що забезпечує цілісне сприйняття результатів дослідження та підтверджує їх завершеність.

Повнота викладу наукових положень, висновків та рекомендацій здобувача в опублікованих працях. Основні наукові положення, теоретичні узагальнення, емпіричні результати, висновки та практичні рекомендації дисертаційного дослідження В. В. Степанюка повною мірою відображені в опублікованих працях здобувача.

Загальна кількість та структура публікацій автора повністю відповідають чинним вимогам Міністерства освіти і науки України, що висуваються до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт. За темою дисертації опубліковано 15 наукових праць, які детально розкривають логіку та зміст кожного розділу дослідження. Аналіз наукових праць здобувача дозволяє

стверджувати про системний та послідовний характер оприлюднення результатів дослідження.

Результати роботи пройшли широке обговорення на 9 міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях у провідних наукових центрах України (Київ, Львів, Суми, Чернігів, Чернівці) протягом 2022–2025 рр. Усі статті здобувача опубліковані у співавторстві, що є природним для сучасних комплексних і міждисциплінарних досліджень. Експертний аналіз описів особистого внеску свідчить, що Вадим Володимирович Степанюк відігравав провідну роль на всіх етапах підготовки матеріалів, а саме особисто здійснював розробку анкетного інструментарію та проведення соціологічних опитувань респондентів; брав безпосередню участь у проведенні педагогічного тестування фізичної підготовленості та зборі первинних даних щодо параметрів якості життя студентів; виконував математико-статистичну обробку емпіричних масивів, брав участь у підготовці графічного та табличного матеріалу та самостійно формулював підсумкові висновки й прикладні рекомендації для адміністрацій ЗВО та спортивних клубів.

Публікації Вадима Володимировича Степанюка повністю, цілісно та глибоко відображають усі наукові положення, висновки та практичні рекомендації дисертації. Рівень оприлюднення результатів (зокрема наявність двох статей у виданнях, що індексуються в базі Scopus) свідчить про високу методологічну культуру здобувача та визнання його наукових здобутків як в Україні, так і на міжнародному рівні.

Відсутність (наявність) академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації. Відповідно до звіту подібності, згенерованого спеціалізованою системою автоматизованого контролю тексту (StrikePlagiarism.com), дисертаційне дослідження пройшло повну процедуру перевірки. Зафіксовані системою відсоткові показники подібності (10,70 %) не є порушенням академічної доброчесності. Детальний розбір виявлених збігів показує, що найдовші ідентичні фрази та найбільші фрагменти подібного тексту (наприклад, джерело з обсягом 5,58 %) належать спільній науковій праці автора «Андрєєва_Степанюк_Дудко», опублікованій 04.08.2025 року. Інші виявлені подібні фрагменти (2,35 % та 2,18 %) стосуються матеріалів здобувача, розміщених на репозиторіях Zenodo та ХГПА (статті у виданні «Педагогічна Академія: наукові записки» та часопису «Physical Culture and Sport: Scientific Perspective»). Таким чином, виявлені системою текстові збіги відображають самоцитування та оприлюднення власних результатів дисертаційного дослідження здобувача у його фахових публікаціях. Ознак неправомірного запозичення ідей, результатів або текстів інших авторів без належного посилання на першоджерела не виявлено. Дисертація містить результати виключно власних досліджень здобувача.

У дисертаційній роботі представлено розлогий та детальний емпіричний матеріал, отриманий на базі Національного університету харчових технологій за участю 172 здобувачів вищої освіти. Результати констатувального та формувального експериментів підтверджуються

первинною документацією, що унеможлиблює припущення про фабрикацію (вигадування) даних дослідження. Застосування складних математико-статистичних методів аналізу (зокрема моделей штучного інтелекту стохастичного бустинга Gradient Boosting Trees та випадкового лісу Random Forest) повністю узгоджується із вихідною базою даних. Показники точності моделей, середні абсолютні помилки (MAE) та середньоквадратичні помилки (RMSE) мають реальну математичну природу, що повністю виключає ознаки фальсифікації (навмисної зміни чи підгонки) результатів. Експертний аналіз розділу «Тривога» (модуля аналізу технічних маніпуляцій системи StrikePlagiarism.com) свідчить про відсутність будь-яких ознак навмисного обходу антиплагіатної системи чи приховання запозиченого тексту: показник «Білі знаки» становить 0, що свідчить про відсутність прихованих символів у тексті дисертації; показник «Інтервали» дорівнює 0, що підтверджує відсутність штучного злиття слів задля викривлення алгоритмів пошуку. Мінімальні зафіксовані технічні аномалії, такі як незначна заміна букв, наявність мікропробілів або парафраз, мають суто технічний характер і є наслідком конвертації документа з формату DOCX у PDF-формат під час збереження та підготовки рукопису. Вони не несуть у собі ознак маніпулятивного втручання в архітектуру тексту.

Представлена до захисту дисертаційна робота Степанюка Вадима Володимировича виконана із суворим дотриманням норм наукової етики, принципів академічної доброчесності та чинного законодавства України. Фактів академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації емпіричних даних у роботі не виявлено.

Зауваження та дискусійні положення щодо змісту дисертації. Позитивно оцінюючи загальну структуру, наукову новизну та практичне значення дисертаційного дослідження, вважаємо за доцільне висловити низку зауважень та дискусійних питань:

1. Здобувач розробив прогностичні моделі та застосував алгоритми Gradient Boosting Trees, Random Forest та багатошаровий перцептрон MLP 8-4-2. Проте загальна вибірка дослідження становить 172 особи, яка при побудові моделей Random Forest додатково ділилася на навчальну (70%) та тестову (30%) підгрупи. З погляду класичного аналізу даних, вибірка у ~120 осіб для навчання нейромережі є досить обмеженою. Здобувачу варто пояснити, як вдалося уникнути ризику перенавчання (overfitting) моделей та забезпечити їх високу прогностичну здатність.

2. Автор зазначає, що за більшістю показників якості життя (шкали SF-36) суттєвих статевих відмінностей не виявлено, через що аналіз проводився без розподілу за статтю. Проте в інших розділах наукової новизни та результатів виявляється значна гендерна специфіка: дівчата демонструють вищу задоволеність життям завдяки активнішому копінгу, мають інші мотиваційні пріоритети (краса, естетика), а в нейромережевій моделі MLP саме «стать» визначена найважливішим чинником впливу на прогнозовані значення якості життя. Бажано внести ясність, чому в одних математичних моделях гендерний фактор ігнорувався, а в інших – став визначальним.

3. Фактор «безпеки» ідентифіковано як системоутворюючий предиктор для психологічного компонента якості життя студентів, а сама технологія включає 7 організаційно-методичних умов. Було б доцільно почути більш детальний практичний алгоритм: як саме діяльність спортивного клубу адаптується під час повітряних тривог, щоб вимушені перерви не руйнували фізіологічний та оздоровчий ефект від фізичних навантажень.

Сформульовані зауваження та запитання мають переважно дискусійний та уточнювальний характер. Вони не знижують високої наукової цінності та практичної значущості отриманих здобувачем результатів.

Висновок. Дисертаційна робота Степанюка Вадима Володимировича на тему «Технологія залучення студентської молоді до оздоровчо-рекреаційної рухової активності в умовах спортивного клубу закладу вищої освіти» є завершеним самостійним дослідженням, має наукову новизну і практичну значущість, характеризується новим підходом до залучення студентської молоді до регулярної рухової активності, відповідає спеціальності 017 Фізична культура і спорт, вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017 р. (із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства освіти і науки України № 759 від 31.05.2019 р.) та вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022 р. (із змінами), а її автор, Степанюк Вадим Володимирович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 01 Освіта / Педагогіка за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт.

Офіційний опонент:

кандидат хімічних наук,
доцент, завідувачка кафедри
теорії та методики фізичної культури
Карпатського національного
університету імені Василя Стефаника

Ірина ІВАНИШИН